

תת"ע 10527/12/22 - נאסר אבו עבד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 10527-12-22 מדינת ישראל נ' אבו עבד
תיק חיצוני: 41124004429

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביץ-אורי
מבקש	נאסר אבו עבד
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 09.01.2023.

1. המבקש קיבל לידיו דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 41124004429 המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 19.6.2022 של אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בזמן נהיגה, בניגוד לתקנה 28(ב)(1) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

2. ביום הדיון אליו זומן, לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

3. לטענת המבקש הוא נעדר מהדיון כיון שלא קיבל הודעה על תאריך הדיון.

4. המשיבה צרפה לתגובה אישור מסירה על פיו נשלח למבקש זימון לדיון וזאת בהמשך לבקשתו להישפט, באמצעות דואר רשום וזאת לכתובתו הרשומה של המבקש במשרד הפנים ודבר הדואר חזר כ"לא נדרש" בתאריך 23.12.2022.

5. לענין עיוות הדיון טענה המשיבה כי מדובר בגזר דין סביר שאינו חורג ממתחם הענישה הנוהגת ומכאן שלא התקיים גם "עיוות דין" בעניינו של המבקש.

דיון והכרעה

6. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך

המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

7. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

8. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

9. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

10. בעבירות קלות, קובעת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 :

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 בולנדי נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו 21.05.17), עפ"ת (חי') 67571-03-18, אפשטיין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 25.04.18), רע"פ 106/15 עו"ד קריב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 20.01.15)).

גם בעפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם), נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44 לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

11. דהיינו, אם הוכיחה המשיבה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

על פי אישור המסירה, שצורף לתגובת המשיבה, ההזמנה לדין נשלחה לכתובתו של המבקש "צור בחר 0 ת"ד 73004 ירושלים 9741500", והוחזר בציון ההערה "לא נדרש".

12. דבר הדואר "לא נדרש" על ידי המבקש, כלומר, מדובר במצב בו ההודעה לסור לסניף הדואר ליטול את דבר הדואר נשלחה לכתובתו של המבקש אך הוא לא ניגש לקבלה. במצב מעין זה ייחשב המבקש כמי שההודעה הומצאה לו כדין ועליו הנטל להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו (עפ"ת 20229-12-17 **חזן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 2.01.18) ורע"פ 3698/17 **יוספוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 7.05.17)).

13. המבקש לא טען שכתובתו שונה מהכתובת אליה נשלחה ההזמנה לדין ואף לא עמד בנטל הנדרש להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקשת כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה לדין.

האם קיים חשש לעיוות דין

14. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.4.2018)).

15. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו 27.5.2018)).

16. על המבקש הוטל הקנס המקורי וזאת על אף עברו התעבורתי. לכן לא רק שאינו חורג מהענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע המבקש, אלא שהוא ניתן לפניו משורת הדין, תוך שהוא מקל עם המבקש.

לפיכך, איני סבורה כי ייגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין. בנסיבות העניין אף לא ראיתי מקום לקיים דיון בבקשה.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט' אדר תשפ"ג, 02 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.